

ต้องมึเลข 5

ทองกว๊าน 5

ห้างก

..เกียรติประวัติชีวิตของพวกเขา
ไม่ได้อยู่ที่ความรวย และมีชื่อเสียง
แต่อยู่ที่เขาได้ทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่
ไว้ให้กับมนุษยชาติ..

คุณไพศาล คุณวรพจน์ ทวีชัยการ และคุณเสาวณี หิรัญยศิริ
เจ้าของห้างทองทวีชัย 5

ครอบครัวของเรา.. หัวใจทองคำ

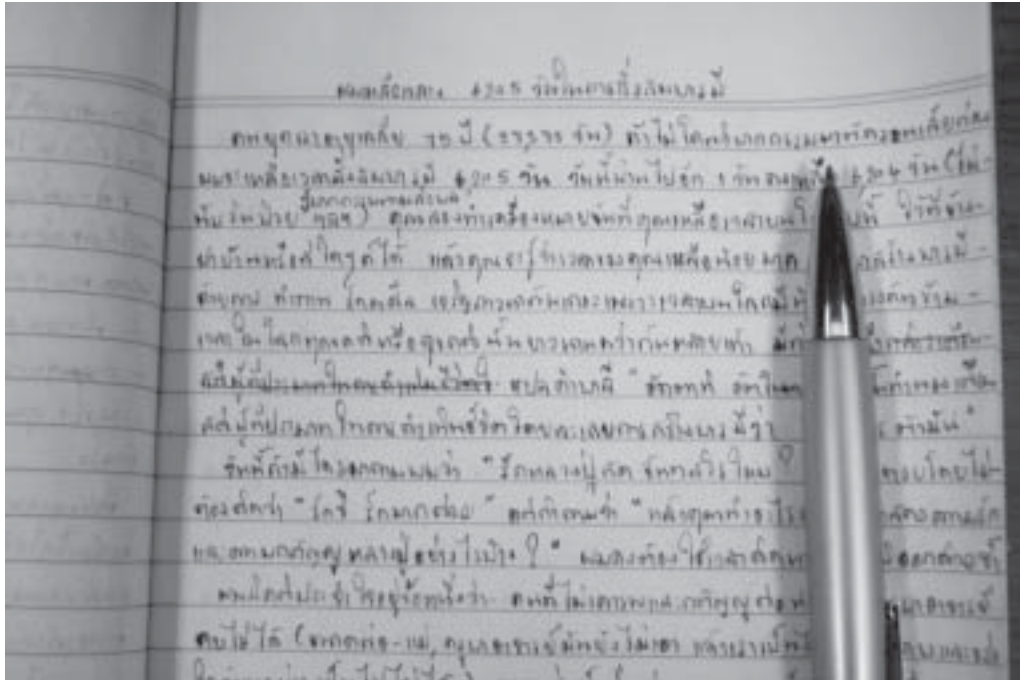
วันนี้...นอกจากเราจะได้มีโอกาสมานั่งพูดคุยถึงแรงบันดาลใจในการทำบุญของครอบครัวนี้แล้ว เรายังโชคดีกว่า
ทุกๆ ครั้ง เพราะเขาหยิบยื่นสมุดบันทึกส่วนตัวเล่มหนึ่งให้กับเรา
ซึ่งจะได้มาด้วยกันว่า เขาเขียนความรู้สึกและแรงบันดาลใจที่
ยิ่งใหญ่ในการทำบุญครั้งนี้ไว้อย่างไร

บทความต่อไปนี้ คัดลอกมาจากสมุดบันทึกความรู้สึก
ส่วนตัวของครอบครัวทวีชัยถาวร เจ้าของห้างทองทวีชัย 5
คุณไพศาล คุณวรพจน์ ทวีชัยถาวร และคุณเสาวณี หิรัญยศิริ

วันแรก... ที่เริ่มโครงการหล่อหลวงปู่หนัก ๑ ตัน เรา
ประกาศรับบุญ ณ วันนั้นทันทีเลย เพราะการได้ร่วมบุญนี้
นับเป็นบุญลาภในชีวิตอย่างสูงสุด เพราะพระเดชพระคุณหลวงปู่
สด จันทสโร คือ ยอดแห่งมหาปฐุนิยาจารย์ ที่มีเมตตาต่อ
สรรพสัตว์ทั้งหลายไม่มีประมาณ

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ครอบครัวเราชอบ
ทำบุญ แต่ทำบุญทางด้านสงเคราะห์โลก เช่น
ทำกับโรงพยาบาล โรงเรียนส่งเสริมอาชีพ
คนตาบอด ฯลฯ แต่ปัจจุบันนี้ ...ตั้ง
แต่ได้มาศึกษาคำสอนใน
พระพุทธศาสนาจนละเอียด
ลึกซึ้งขึ้น เราจึงพบว่า เรา
ต้องทำบุญในเนื่อนาบุญอัน
บริสุทธิ์เพิ่มขึ้นด้วย ถึงจะได้
บุญมาก ดังนั้น งานบุญใดที่เกี่ยวกับ
เนื่อนาบุญ เราจึงทุ่มเทและตั้งใจ
ทำให้ดีที่สุด อย่างเช่นปีที่ผ่านมา ที่

ครอบครัวเราทำบุญสร้างหลังคามหาธาตุวัดนันทาราม ก็เป็นเงิน สะสมมาเกือบทั้งชีวิตที่ตั้งใจจะมาสสร้างบ้านให้ภรรยาและลูก เพราะผมเองและภรรยาตรากตรำกันมานานมาก แต่เมื่อครอบครัว เราทุกคนมาเข้าใจมโนปณิธานของหลวงปู่ เราพ่อ แม่ ลูก จึงตัดสินใจให้ความสำคัญกับงานของพระพุทธศาสนา ก่อน ส่วนเรื่องความสุขสบายส่วนตัวเราจะได้ เมื่อเราตัดสินใจทำไป แบบนี้ หากได้มองภาพย้อนกลับไปนึกถึงที่ไร ใจก็ปลื้มไม่มีที่ ล้นสุด และปีนี้ก็เช่นกัน ครอบครัวเราได้ถวายทองหล่อหลวงปู่ กันไปแล้ว ขณะที่ถวาย เราทุกคนตรัสระลึกถึงพระเดชพระคุณ หลวงปู่ ให้ใจเรามีแต่ท่านตลอดเวลา หลังจากถวายไปแล้วเรา ก็มีความสุข อิ่มเอมใจ สุขใจ ปลื้มปิติสุดที่จะพรรณนา

ก่อนนี้ถ้ามีใครมาถามผมว่า “รักหลวงปู่สด จนทลโรไหม” ผมคงตอบ โดยไม่ต้องคิดว่า “รักสิ รักมากด้วย” แต่ถ้าถามว่า “แล้วคุณทำอะไรเป็นการแสดงความรักและความกตัญญูต่อหลวงปู่บ้าง” ผมคงต้องใช้เวลาคิดหรือคิดไม่ออกด้วยซ้ำ

ผมมีคติประจำใจอยู่ข้อหนึ่งว่า คนที่ไม่เคารพและกตัญญูต่อพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ คบไม่ได้ เพราะขนาดพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ ยังไม่เอาเลย แล้วเราเป็นใคร ผู้นั้นจะมากบมาจริงใจกับเราย่อมเป็นไปไม่ได้

การตัดสินใจทำบุญหล่อหลวงปู่ครั้งนี้ ประการที่หนึ่ง เป็นบุญลาภของครอบครัวเรา ประการที่สอง เป็นการแสดงความกตัญญูสูงสุดที่มีต่อท่าน เพราะท่านทำให้ครอบครัวของเราทราบเรื่องกฎแห่งกรรม เรื่องวิฆาสังสาร การเวียนว่ายตายเกิด ตายแล้วไม่สูญ หรือการสร้างบารมีกับเนื่อนาบุญ ฯลฯ โดยคำสอนของท่านผ่านมาจากหลวงปู่ ดังนั้นหลวงปู่และหลวงปู่จึงเป็นยิ่งกว่าครูบาอาจารย์ของผมและครอบครัวเสียอีก

ตั้งแต่เข้าวัดพระธรรมกายมาระยะหนึ่ง ผมได้พยายามทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา มีเหตุการณ์บางอย่างที่ไม่สามารถอธิบายเหตุผลได้เกิดขึ้น เช่น ในฐานะทางเศรษฐกิจอย่างผมไม่น่าจะทำทานหลังคามหารัตนวิหารคดได้ และเมื่อทำไปก็น่าจะทำให้ภาวะการเงินต้องติดขัดอย่างแน่นอน อีกทั้งหลวงพ่อบอกบุญใหญ่ใดๆ ผมก็มักจะไม่ค่อยพลาดที่จะต้องทำ และทำอย่างไม่มียั้ง แต่ดูเหมือนทำเท่าไรการเงินและธุรกิจก็ไม่เห็นติดขัด ซึ่งถ้าดูตามตัวเลขแล้วการเงินคงต้องติดขัดอย่างแน่นอน มันเหมือนกับว่าสมบัติถ้าใช้ทำบุญทำทาน จะทำเท่าไรก็ไม่รู้จักพร่อง หรือความรักและเคารพของพนักงานในปกครองดูจะมีมากขึ้น การทำงานของพนักงานก็ทำด้วยใจมากขึ้น คนที่ต้องไปติดต่อหรือแม้แต่บ้านใกล้เรือนเคียงไม่เคยไหว้เราก่อน เดียวนี้เจอเรากลับไหว้เราก่อน (ทำให้รู้สึกงงพอสมควรและหาเหตุผลไม่ได้)

ที่หลวงพ่อบอกบุญใหญ่ให้เราได้สร้างบารมีทุกครั้ง ทำให้ผมคิดถึงเพลงรถด่วนขบวนสุดท้าย หากเราตามหลวงพ่อก็ไม่ทัน ก็เหมือนเราเกาะรถด่วนขบวนนั้นไปไม่ได้ แล้วคุณล่ะจะไปด้วยกันไหม ผมคนหนึ่งล่ะ ต้องตามให้ทัน เพราะผมไม่อยากพลาดพลังพลัดไปบាយ มันน่ากลัวนะครับ...

